

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Baciu Ivan Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx, str. Xxxxx ap. x

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 12.09.2018-08.10.2019
2. *instanța de apel*: 29.05.2020-08.07.2020
3. *instanța de recurs*: 23.10.2020 - 16.12.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 octombrie 2019, Baciu Ivan Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 1 an și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a încasat de la Baciu Ivan în contul statului, cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului penal pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 1680 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Baciu Ivan, fiind suspectat în consum de droguri, la data de 23.02.2018, a fost efectuată percheziția la domiciliul său din str. Xxxxx ap. xx, mun. Xxxxx, unde în rezultatul efectuării percheziției, au fost depistate și ridicate, 8 (opt) pachetele de tip „zip-lock” cu urme de substanță necunoscută și 2 (două) aparate confecționate artizanal pentru inhalarea fumului, care au fost împachetate și sigilate de către colaboratorii de poliție și expediate spre examinare experților.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1 -R-1940 din masele vegetale uscate de culoare galben din trei pachetele de tip ziplock, în particulele unice de masă vegetală uscată de culoare galbenă din alte cinci pachetele de tip zip lock, cât și în depunerile de substanță de culoare brună de pe fragmentele de butelii din polimer de culoare cafenie, ridicate în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul lui Baciú Ivan Xxxxx, pe adresa Alexei Mateevici 32, ap.4, mun. Chișinău, s-a depistat cannabinoidul sintetic - MDMB(N)-2201, cantitatea masei vegetale uscate de culoare galbenă în care se conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, constituie 0,034 g (0,011 g + 0,012 g + 0,011 g), iar cantitatea depunerilor în care se conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, constituie 0,45 g.

Potrivit informației oferite de către Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie, substanța MDMD (N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care conform HG nr. 79 din 23.01.2006 cu privire la aprobarea tabelelor și listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe pct. 193 masele vegetale care conțin AB- PINACA-CHM, se atribuie la categoria substanțelor psihotrope care constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Baciú I., a săvârșit infracțiunea de *păstrare a substanțelor narcotice, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, cu utilizarea acestor substanțe a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă* - infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Mihalache I., în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri neprivative de libertate potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În motivarea cerințelor a invocat:

- sancțiunea ce i-a fost aplicată lui Baciú Ivan este prea severă și a fost emisă cu încălcări ale dreptului procedural;

- Baciú Ivan nu s-a prezentat la ședințele de judecată, deoarece nu a cunoscut despre data și ora acestora. Deși, în materialele dosarului este indicat că Baciú Ivan are o adresă de domiciliu în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, apartament nr.xx, de facto, el nu locuiește acolo. În legătură cu faptul că, familia lui Baciú Ivan se află cu traiul în s. Xxxxx, r. Xxxxx, Baciú Ivan s-a aflat împreună cu familia pe adresa nominalizată - s. Xxxxx, r. Xxxxx, de la data finisării urmăririi penale și pînă la data reținerii - 22 aprilie 2020;

- Baciú Ivan a informat în mod verbal instanța de judecată despre faptul că, se va afla cu traiul în satul Xxxxx, r. Xxxxx. Telefonul de contact pe care Baciú Ivan l-a indicat în materialele cauzei penale, a fost nefuncțional. Astfel, că din octombrie 2018 și pînă în aprilie 2020 Baciú Ivan nu a beneficiat de telefonie mobilă și nu avea cum să fie sunat. Drept urmare, în ședințele de judecată Baciú Ivan nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare. În privința lui Baciú Ivan a fost pornit dosar de căutare nr.Xxxxx, temei în baza căruia instanța a decis judecarea cauzei în lipsa inculpatului, în ordinea art.321 alin. (6) din Codul de procedură penală;

- la caz există circumstanțe atenuante: la etapa de urmărire penală Baciú Ivan și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate a depus cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată;

- în faza incipientă de examinare a cauzei penale în instanța de judecată, Baciú Ivan s-a prezentat și a depus o cerere de examinare a cauzei în baza procedurii simplificate. Deși, la ședințele de judecată care au urmat, Baciú Ivan nu s-a prezentat, apărarea este de opinia că inculpatul avea să își mențină fără schimbări declarațiile acordate la faza de urmărire penală, cu recunoașterea integrală a vinovăției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) din Cod penal;

- întrucât inculpatul nu s-a prezentat la ședințele de judecată, instanța a reluat cercetarea judecătorească, dispunând examinarea cauzei în procedură generală și examinarea probelor acuzării;

- în conformitate cu art. 76 alin.(1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante: (f) recunoașterea vinovăției. Cu toate acestea, avocatul menționează că instanța de judecată nu a ținut cont de prezența circumstanțelor atenuante (recunoașterea vinovăției) și l-a sancționat pe Baciú Ivan cu o pedeapsă privativă de libertate;

- instanța de judecată trebuia să aplice în privința Baciú Ivan dispozițiile art. 78 alin.(1) din Cod penal - efectele circumstanțelor atenuante, și să-l condamne pe Baciú Ivan la o pedeapsă nonprivativă de libertate;

- solicită instanței de apel să ia în considerație faptul că la faza de urmărire penală și la etapa incipientă de examinare a cauzei penale în instanța de judecată, Baciú Ivan și-a recunoscut vinovăția;

- pledează și pentru casarea sentinței și în partea ce ține de cheltuielile judiciare în mărime de 1680 lei, suportate în cadrul procesului penal pentru efectuarea expertizei judiciare;

- ținând cont de faptul că raportul de expertiză a fost ordonat de către OUP în vederea acumulării de probe, fapt ce a influențat la încadrarea juridică a faptei, făcând parte din acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii care este pusă în sarcina părții acuzării, consideră nefondată soluția instanței de judecată referitor la încasarea de la inculpat a cheltuielilor în sumă de 1680 lei;

- cheltuielile pentru întocmirea raportului de expertiză se încadrează în pct.6 din art.143 al Codului de procedură penală, urmând a fi suportate din mijloacele bugetului de stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

În opinia instanței de apel, vinovăția inculpatului Baciú Ivan în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin cumulul probelor administrate, care sunt

pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi declarațiile martorului Cvasniuc Ivan, procesul-verbal de percheziție din 23.02.2018 (f.d.57-58); raportul de expertiză chimică nr. 34/12/1 -R-1940 din 11.05.2018 (f.d.65-69); procesul-verbal de audiere a bănuیتului Baciú Ivan din 21.08.2018 (f.d.84); procesul-verbal de audiere a învinuitului Baciú Ivan Xxxxx din 23.08.2018 (f.d.118); informația oferită de către Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Nargologie, prin care substanța MDMD (N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care conform HG nr. 79 din 23.01.2006 cu privire la aprobarea tabelelor și listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe pct. 193 masele vegetale care conțin AB- PINACA-CHM, se atribuie la categoria substanțelor psihotope care constituie proporții deosebit de mari; revendicare de la Direcția Informație și Evidență Operativă a MAI a RMpe numele inculpatului Baciú Ivan, conform căreia acesta a fost condamnat de mai multe ori, în faptul comiterii mai multor infracțiuni (f.d.86-87).

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Baciú Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, cu utilizarea acestor substanțe a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.*

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Respectiv, conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Baciú Ivan Xxxxx prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

La stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a reținut ca circumstanță agravantă faptul comiterii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Circumstanțe atenuante conform art. 72 Cod penal în privința inculpatului Baciú Ivan instanța de fond nu a stabilit.

În acest context, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, instanța de fond legal și justificat a aplicat față de inculpat, o pedeapsă sub formă de închisoare, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal, care

urmează a fi aplicate într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă - pînă la cea mai aspră - închisoare.

Astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a concluzionat că, o pedeapsă neprivativă de libertate, nu va duce la corectarea inculpatului, or acesta a avut deja posibilitatea de a se corecta și reeduca, fiind anterior condamnat, însă careva concluzii totuși nu a făcut și nu a pășit pe calea corectării săvârșind o infracțiune contra sănătății publice și conviețuirii sociale prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal. Iar, soluția adoptată de către prima instanță în speța dată își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Baciú Ivan Xxxxx, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și relațiile sociale normale ocrotite de norma prohibitivă de acțiunile de păstrare a drogurilor, săvârșită fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a considerat, că solicitarea avocatului în privința aplicării față de inculpat a unei pedepse non-privative de libertate, este inoportună la caz. Instanța de apel a stabilit că anterior Baciú Ivan a săvârșit mai multe infracțiuni, fiind atras la răspundere penală. De fiecare dată, acestuia i s-a acordat șansa de a-și corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia sa, însă în final Baciú Ivan a săvârșit o nouă infracțiune cu intenție.

Referitor la alegațiile apărătorului, în cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, considerând că această pedeapsă va atinge scopul sancțiunii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a comiterii de noi infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă, sub formă de închisoare, stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 octombrie 2019, în privința lui Baciú Ivan, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Afirmațiile apărătorului, precum că Baciú Ivan nu a cunoscut despre ședințele de judecată instanța le-a apreciat critic, or inculpatul a fost prezent la ședințele de judecată din 04.10.2018, 30.10.2018, 29.11.2018, 10.12.2018 și 15.12.2018. Respectiv, acesta cunoștea că, pe rolul instanței se află o cauză penală pornită împotriva sa. În momentul în care și-a schimbat locul de trai, inculpatul era obligat să informeze instanța despre acest fapt. Totuși, Baciú Ivan în mod intenționat s-a eschivat de la instanța de judecată, fiind în final anunțat în căutare și reținut abia la 22.04.2020.

Instanța de apel a mai constatat că, în prezenta cauză penală au fost suportate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 1680 lei.

Din materialele cauzei penale, rezultă că una din probele ce confirmă vinovăția inculpatului Baciú Ivan, servește raportul de expertiză chimică nr. 34/12/1 -R-1940 din 11.05.2018, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă totală de 1680 lei.

Urmare a celor menționate, instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a hotărât ca cheltuielile de judecată în suma de 1680 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză chimică nr. 34/12/1 -R-1940 din 11.05.2018, să fie încasate din contul lui Baciú Ivan.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar declarat de către avocatul Mihalache I. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- nu este rațional ca Baciú Ivan să execute real pedeapsa închisorii și solicite aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, ce va fi una echitabilă în raport cu fapta comisă și cu circumstanțele cauzei;

- motivarea soluției instanței de apel nu corespunde criteriilor de stabilire a pedepsei, deoarece suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave, iar în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept;

- Baciú I. a informat în mod verbal instanța de judecată despre faptul că, se va afla cu traiul în satul Xxxxx raionul Xxxxx. Telefonul de contact pe care Baciú Ivan l-a indicat în materialele cauzei penale, a fost nefuncțional. Astfel că din octombrie 2018 și până în aprilie 2020, Baciú I. nu a beneficiat de telefonie mobilă și nu avea cum să fie sunat;

- în ședințele de judecată Baciú Ivan nu s-a prezentat, fiind pornit dosarul de căutare nr. Xxxxx, temei în baza căruia instanța a decis judecarea cauzei în lipsa inculpatului, în ordinea art. 321 alin.(6) din Codul de procedură penală;

- la caz, există circumstanțe atenuante: la etapa de urmărire penală Baciú I. a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a depus cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată. Astfel, în ședința preliminară Baciú I. s-a prezentat și a depus o cerere de examinare a cauzei în baza procedurii simplificate. Deși la ședințele de judecată ce au urmat, Baciú I. nu s-a prezentat, inculpatul avea să își mențină fără schimbări declarațiile acordate la faza de urmărire penală, cu recunoașterea integrală a vinovăției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) din Codul penal, întrucât inculpatul nu s-a prezentat la ședințele de judecată, instanța a reluat cercetarea judecătorească dispunând examinarea cauzei în procedură generală;

- solicită instanței de recurs să i-a în considerare intenția vădită a lui Baciú I. de a-și recunoaște vinovăția, în conformitate cu art.76 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante: (f) recunoașterea vinovăției. Cu toate acestea, instanța de judecată nu a ținut cont de prezența circumstanței atenuante

(recunoașterea vinovăției) și l-a sancționat pe Baci I. cu o pedeapsă privativă de libertate. Apărarea este de opinia că, instanța de judecată trebuia să aplice în privința lui Baci I. dispozițiile art. 78 alin. (1) Cod penal - efectele circumstanțelor atenuante, și să îl condamne la o pedeapsă nonprivativă de libertate;

- solicită casarea deciziei și în partea ce ține de cheltuielile judiciare în mărime de 1680 lei suportate în cadrul procesului penal pentru efectuarea expertizei judiciare;

- raportul de expertiză a fost ordonat de către OUP în vederea acumulării de probe, fapt ce a influențat la încadrarea juridică a faptei, făcând parte din acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii care este pusă în sarcina părții acuzării, considerăm nefondată soluția instanței de judecată referitor la încasarea de la inculpat a cheltuielilor în sumă de 1680 lei;

- cheltuielile pentru întocmirea raportului de expertiză se încadrează în pct.6 art. 143 Cod de procedură penală, urmând a fi suportate din mijloacele bugetului de stat.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului, invocă concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare*

pentru altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cauzurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă, că autorul acestuia, critică soluția instanței de apel, în partea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului, mai exact nu este de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, la fel invocă dezacordul cu încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, astfel, instanța de recurs consideră că, de fapt, în recurs se semnalează temeiurile prevăzute la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Totodată, din conținutul recursului nu se atestă o argumentare a temeiurilor pentru recurs invocate și prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiurilor pentru recurs prevăzut la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului consideră, că în prezenta speța nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Așadar, cu privire la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și invocat de recurent, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sanctiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în

domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani, soluție menținută și de instanța de apel.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care i-a fost aplicată inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului, în prezenta cauză penală, instanțele de fond just au ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, careva circumstanțe atenuante în privința acestuia nu au fost stabilite, personalitatea inculpatului, care anterior a săvârșit mai multe infracțiuni, cu toate că antecedentele penale sunt stinse, a fost atras la răspundere penală, fiindu-i acordată șansa de a-și corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în viața sa, însă acesta a săvârșit o nouă infracțiune cu intenție, astfel nu a conștientizat pe deplin gravitatea celor comise, eschivându-se de la prezența în fața primei instanțe, fiind anunțat în căutare.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Baciș I. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Baciș I., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, pe lângă faptul că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în ședința primei instanțe, fiind anunțat în căutare, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2), 192¹ alin. (2) Cod penal, însă pe unele procesul penal a fost clasat pe motivul împăcării părților sau retragerii plângerii de către partea vătămată, iar pe altele i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Baci I., a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanțele de fond au argumentat pe deplin motivele pentru care au aplicat inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că corectarea și reîncadrarea inculpatului în activitatea societății, este posibilă prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, iar instanțele de fond au aplicat o pedeapsă prea aspră inculpatului.

Nu este întemeiat nici următorul motiv de critică din recursul avocatului Mihalache I., precum că inculpatul nu a cunoscut despre data și ora ședințelor de

judecată. În acest sens, Colegiul penal reține, că instanța de apel s-a expus argumentat la acest aspect că, afirmațiile apărătorului precum că Baciú Ivan nu a cunoscut despre ședințele de judecata instanța le apreciază critic, or inculpatul a fost prezent la ședințele de judecata din 04.10.2018, 30.10.2018,29.11.2018, 10.12.2018 și 15.12.2018. Respectiv, acesta cunoștea că, pe rolul instanței se află o cauză penală pornită împotriva sa. În momentul în care și-a schimbat locul de trai, inculpatul era obligat să informeze instanța despre acest fapt. Totuși Baciú Ivan în mod intenționat s-a eschivat de la instanța de judecată, fiind în final anunțat în căutare și reținut abia la 22.04.2020.

În acest context, instanța de recurs remarcă, că în conformitate cu dispozițiile pct. 1) alin. (2) art. 321 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță, iar potrivit alin. (3) aceleiași norme, în astfel de cazuri participarea apărătorului este obligatorie, situație incidentă de fapt și în prezenta speță.

Tot aici, Colegiul penal constată din lucrările dosarului, că nu se confirmă prin careva probe faptul imposibilității inculpatului de a se prezenta și nu a înaintat în acest sens careva solicitări, precum și acel fapt că nu a avut posibilitatea de a anunța instanțele despre imposibilitatea prezentării.

Ținând cont de cele menționate mai sus, Colegiul penal statuează, că de fapt inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în fața primei instanțe, manifestând și nerespect față de aceasta, fapt pentru care această instanță justificat a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului. Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge și critica recurentului, precum ca urmează să se i-a în considerație intenția vădită a lui Baciú I. de a-și recunoaște vina și să aplice în privința acestuia efectele circumstanțelor atenuante, deoarece inculpatul în cauza dată, de fapt s-a eschivat de a se prezenta în fața primei instanțe, în cauză nefiind stabilite careva circumstanțe atenuante.

În atare împrejurări, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și au aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Reieșind din criticele expuse de către avocatul Mihalache I. în numele inculpatului, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel și în partea ce se referă la cheltuielile judiciare.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu

există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

Dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, stipulează că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Instanța de recurs reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmit raportul de expertiză chimică nr. 34/12/1 -R-1940 din 11.05.2018, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă totală de 1680 (o mie șase sute optzeci) lei.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Totodată, art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, această instanță a dispus menținerea sentinței și în partea care se referă la cheltuielile judiciare, motivându-și soluția.

Astfel, din conținutul recursului, se atestă că recurentul nu aduce argumente sau circumstanțe ce ar putea răsturna soluția instanței de apel, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or în ședințele de judecată nu au fost prezentate probe referitor la situația materială precară a inculpatului, sau aflarea persoanelor la întreținerea acestuia.

În urma celor expuse, Colegiul penal atestă că raportul de expertiză chimică nr. 34/12/1 -R-1940 din 11.05.2018, a fost ordonat și efectuat în cadrul procesului penal, fiind achitat pentru întocmirea acestuia din sumele alocate de stat, astfel, pînă la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat. Astfel, Colegiul penal reține că, raportul de expertiză chimică nr. 34/12/1 -R-1940 din 11.05.2018, fiind efectuat în cadrul cauzei penale în care instanțele de fond au constatat vinovăția lui Baci I. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, instanța de fond, just la solicitarea procurorului a dispus ca inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanțele de fond au motivat eficient soluția de admitere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la menținerea sentinței și în partea admitterii solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, în partea dispoziției referitoare la cheltuielile judiciare, iar pedeapsa stabilită inculpatului Baciș I., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Baciș Ivan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie